

Stanisław Suchodolski, Teresa Kiersnowska

Kopytów, pow. Pruszków

Informator Archeologiczny : badania 6, 251

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odsonięty obiekt o charakterze zagłębionej części chaty mieszkalnej należy łączyć z okresem funkcjonowania grodu. Rozpatrując z punktu widzenia typologii grodziska /wały na planie kwadratu/, jak i zawartości zabytkowej obiektu, okres ten przypada na pełne średniowiecze, prawdopodobnie XIV wiek.

KOPYTÓW, pow. Pruszków

Instytut Historii Kultury Materialnej
PAN
w Warszawie

Badania prowadził dr hab. Stanisław Suchodolski
przy współudziale mgr Teresy Kieranowskiej.
Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań.
Osady i domniemany gródek: neolit, okres rzymski, wczesne i późne średniowiecze.

Badania zostały podjęte na niewielkim wzgórzu na wschodniej terasie rzeki Utraty/Mrowy/, w odległości około 300 m na północ od mostu na szosie Warszawa-Sochaczew.

Wzgórek sprawiał wrażenie gródka stożkowatego na zdjęciu lotniczym wykonanym tuż po wojnie. W części wschodniej obiekt został zniszczony przez drogę prowadzącą od szosy warszawskiej do Radzikowa; obecnie w znacznej części rozorany.

Wzgórek oraz łagodnie opadające ku rzece zbocze przecięte rowem sondażowym o szerokości 1 m, długości 55 m, biegnącym w przybliżeniu po linii zachód-wschód. W partii szczytowej wykop rozszerzono o dalsze 18 m². Wyróżniono tu ślady pięciu warstw kulturowych: 1- Orna / około 20 cm/; 2- Późnośredniowieczna z ceramiką siwą, zapewne XIV-wieczna, zachowana fragmentarycznie, niemożliwa do wydzielenia od warstwy 3; 3 - Wczesnośredniowieczna z ceramiką z XI-XIII w. / 0-30 cm/; 4- Z okresu wpływów rzymskich /20-40 cm/; 5 - Z okresu młodszego neolitu, zachowana tylko miejscami w postaci niewielkich zagłębień w calcu.

W części zachodniej, obniżającej się, warstwy 2-5 zanikały, a materiał występował jedynie na wtórnym złożu, w licznych wkopach o metryce nowożytniej.

Poza ceramiką w warstwach 1-3 odkryto 9 gwoździ żelaznych, paciorek szklanych, nóż, dzwoneczek brązowy, fragment zawieszki brązowej, bryłki żuźla. W warstwie 4 znaleziono przęślik gliniany, w warstwie 5 kawałki krzemieni ze śladami obróbki.

Mamy tu zapewne do czynienia z kolejnymi niewielkimi osadami, sytuowanymi w dogodnym miejscu u przeprawy przez o rzekę oraz z małym gródkiem/?/ z XIII-XIV w., związanym funkcjonalnie z grodem w Błoniu.